

Nr 185

Av herr Aman, om byråchefs ställning för chefen för socialstyrelsens förlikningsmannarexpedition.

I sina petita har kungl. socialstyrelsen upprepade gånger hemställt, att förlikningsmannarexpeditionen inom styrelsen skulle göras till en egen byrå och dess chef till byråchef. Motionsvägen har samma yrkande flera gånger framförts senast i motioner I: 229 och II: 300 till 1955 års riksdag. I sitt yttrande över ifrågasvarande motioner anförde statsutskottet:

»Styrelsens förslag, som upprepats för fjärde gången i följd, har departementschefen fortfarande ansett sig icke kunnat biträda. Utskottet är icke berett att inta en häremot avvikande ståndpunkt, men ifrågasätter huruvida icke de skäl, som motionärerna anført, bör föranleda att frågan av Kungl. Maj:t upptas till förnyad prövning.»

Trots socialstyrelsens för nästa budgetår ånyo framförda yrkande samt riksdagens uttalande m. m. har departementschefen avslagit denna hemställan. Förlikningsmannarexpeditionen inom socialstyrelsen har under en lång följd av år nedlagt ett för svenskt arbetsliv synnerligen betydelsefullt arbete. Avsevärda belopp räddas åt samhället genom förlikningsmannarexpeditionens kontinuerliga arbete. Att den som står i spetsen för denna verksamhet inte åtminstone gives ställning och lön såsom byråchef synes anmärkningsvärt. För den händelse man i anledning av departementschefens yttrande till årets statsverksproposition icke anser sig kunna göra förlikningsmannarexpeditionen till självständig byrå inom socialstyrelsen yrkas likväl, att dess nuvarande chef gives ställning och lön såsom byråchef. På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att i första hand socialstyrelsens yrkande om att förlikningsmannarexpeditionen skall inrättas såsom självständig byrå inom socialstyrelsen bifalles. Om riksdagen anser sig icke kunna bifalla detta krav hemställes likväl att chefen för förlikningsmannarexpeditionen beredes ställning och lön som byråchef inom socialstyrelsen.

Stockholm den 26 januari 1956

Valter Aman